

CHANDOGA P., KOZÁK M., TUEKOVÁ M., MOJŽIŠOVÁ J.

Polietiologiczny zespół endokrynogeny u szpica niemieckiego

Multiplicite endocrine syndrome in the deutscher spitz

U 10-letniego samca szpica niemieckiego rozpoznano pierwotną niedoczynność tarczycy, guz z komórek Leydiga oraz pierwotną niedoczynność kory nadnerczy jak też przedstawiono obraz kliniczny, zasady diagnostyki i leczenia tej poliendokrynopatii.

Pierwotna niedoczynność tarczycy została rozpoznana na podstawie wywiadu i objawów klinicznych tj. braku tolerancji na zimno, apatii, zaburzeń we wzroście włosa, keratynizacji i hiperpigmentacji skóry jak też wynikach badań laboratoryjnych oraz odpowiedzi na terapię L-tyroksyną. W badaniach biochemicznych stwierdzono znaczną hipocholesterolemię (11,9 mmol/l, norma – 3–6,5 mmol/l), hiperlipidemię (12,02 mmol/l, norma – 4,7–7,2 mmol/l), niewykrywalny poziom T4 i niskie stężenie FT4 < 2,3 pmol/l; norma – 10–31 pmol/l), co świadczy o niedoczynności tarczycy. Leczenie L-tyroksyną wpłynęło korzystnie na ogólny stan zdrowia i spowodowało powrót prawidłowych wartości cholesterolu i lipidów całkowitych.

Hiperestrogenizm oprócz objawów klinicznych tj. zaburzeń we wzroście włosa, objawów feminizacji został potwierdzony na podstawie wysokiego stężenia estradiolu (87,0 pgl/ml; norma – 9–20 pgl/ml). Ponieważ w badaniu klinicznym stwierdzono wnetrostwo (obecność w mosznie jednego jądra), co wraz z wysokim poziomem estradiolu przemawia za predyspozycją do nowotworzenia, zalecono obustronną kastrację. Na podstawie badania histopatologicznego jądra został rozpoznany guz z komórek Leydiga. Miesiąc po zabiegu nastąpiło odrośnięcie włosa, zaś pozostałe zmiany dermatologiczne zniknęły w okresie 3 miesięcy od kastracji i terapii L-tyroksyną. Po około 5 miesiącach, u psa nastąpiło pogorszenie ogólnego stanu zdrowia jak też występowały napady częstej utraty przytomności. W związku z tym, na życzenie właściciela, dokonano eutanazji. Przed eutanazją wykonano badanie biochemiczne które wykazało hipoglikemię dużego stopnia (1,43 mmol/l; norma – 4–6 mmol/l). Pośmiertne badanie histopatologiczne wykazało zanik gruczołu tarczowego i prawidłowe przytarczycy oraz częściowy zanik nadnerczy. Poza tym stwierdzono nieżytowe zapalenie żołądka oraz przerost prostaty z cystami wielkości orzecha laskowego.